

Sygn. akt IC 787/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2017 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący	SSO Wojciech Rychliński
Protokolant	starszy sekretarz sądowy Wioletta Kolanek

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2017 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z powództwa L. O.

przeciwko Skarbowi Państwa - Aresztowi Śledczemu w P. zastępowanemu przez Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej

o odszkodowanie

1. oddała powództwo;
2. nie obciąża powoda L. O. kosztami procesu.

Sygn. akt IC 787/17

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym do Sądu Okręgowego w dniu 7 czerwca 2017 roku powód **L. O.** wniósł o zasądzenie od pozwanego Skarbu Państwa – Dyrektora Aresztu Śledczego w P. kwoty 1.000 000 złotych (milion) z ustawowymi odsetkami od dnia orzeczenia wyroku do dnia zapłaty za w jego ocenie nieludzkie i poniżające traktowanie w Areszcie Śledczym. Ponadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu na jego rzecz.

(k. 3-4v.,)

W odpowiedzi na pozew z dnia 24 lipca 2017 roku pozwany **Skarb Państwa – Areszt Śledczy w P.**, zastępowany przez Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu na rzecz pozwanego z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwany przeczy twierdzeniom zawartym w pozwie, uważając żądania powoda za bezzasadne, powód nie wykazał jakie dobra osobiste zostały naruszone i nie podał w jaki sposób doszło do naruszenia tych dóbr osobistych .

Pozwany kwestionuje żądanie pozwu co do zasady, jak i co do wysokości.

Analiza okoliczności faktycznych sprawy wskazuje, że powództwo jest bezzasadne, brak jest jakichkolwiek podstaw faktycznych i prawnych do uznania, że powód doznał szkody, za którą odpowiedzialność ponosi Skarb Państwa Areszt Śledczy w P..

(k.28-44)

Ostatecznie powód poparł powództwo .

Dowód : nagranie audio- video z dnia 11 października 2017 roku 00:00:52-00:01:13 **k.108,111**

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 kwietnia 2017 roku powód został przetransportowany do Aresztu Śledczego w P. .

Dowód: nagranie audio- video z dnia 11 października 2017 roku zeznania powoda 00:04:12-00:04:30 **k.108 v., 111**

W dniu przyjęcia do jednostki powód otrzymał niezbędny zestaw środków higieny, komplet pościeli i pidżamę, odmawiając pokwitowania tego faktu w karcie depozytowej. Otrzymane przedmioty posiadały właściwości użytkowe. Z kolei z poprzedniej jednostki powód posiadał komplet naczyń, sztućców oraz odzież.

Dowód: pismo Okręgowego Inspektoratu Służby Więziennej w Ł. z dnia 13 czerwca 2017 r., **k.46**, notatka służbowa M. S. z dnia 7 kwietnia 2017 r. **k.47** ,

Po wejściu do celi powód zakwestionował stan materacy (będących wraz z poduszką na wyposażeniu celi), które, na jego prośbę, zostały wymienione na nowe. Przez pierwsze kilka dni spał w ubraniu na samych materacach ułożonych na łóżku przytwierdzonym do podłogi.

Dowód: notatka służbowa R. W. z dnia 8 czerwca 2017 r. **k.48**

Podczas kontroli osadzony odmówił przyjęcia depozytu od administracji. Po zakończeniu kontroli powód został doprowadzony do oddziału mieszkalnego, natomiast depozyt został przekazany funkcjonariuszowi doprowadzającemu celem dostarczenia go powodowi do celi mieszkalnej.

Dowody: notatka służbowa C. S. z dnia 12 czerwca 2017 r., notatka służbowa D. R. z dnia 12 czerwca 2017 r. **k.49,50**

Podczas kontroli oraz kontroli posiadanych przez niego przedmiotów zakwestionowano i zdeponowano w szafce znajdującej się obok celi przedmioty, takie jak pilnik, obcinacz do paznokci, kopertę bąbelkową, klej oraz taśmę klejącą.

Dowód: notatka służbowa R. W. z dnia 18 maja 2017 r. **k.51**

Co do rzeczy zdeponowanych, tj. maszynki jednorazowej do golenia, pilniczka do paznokci, flamastra, cienkopisu, obcinacza do paznokci, taśmy klejącej, nici, igły, kleju w szyfcie, spinaczy biurowych, lusterka, zostały one zdeponowane w podręcznych szafkach, które znajdują się przy każdej celi mieszkalnej oddziału i są one wydawane wyłącznie na czas niezbędny. Biorąc pod uwagę kategorię osadzonych, jak również możliwość agresji z ich strony środki higieniczne służące do utrzymania czystości, czy też przedmioty biurowe wydawane są do celi po wcześniejszym zgłoszeniu chęci skorzystania przez powoda i wyłącznie na czas ich realizacji.

Dowód: notatka służbowa R. O. z dnia 5 czerwca 2017 r., notatka służbowa R. W. z dnia 18 maja 2017 r. **k.51,52,53**

Rzeczy prywatne powoda zostały zdeponowane w magazynie. Do przedmiotów tych nie miały dostępu inne osoby. Rzeczy te zostały zaplombowane w torbie transportowej i znajdowały się w magazynie do dnia 11 kwietnia 2017 r. W dniu 11 kwietnia 2017 roku torba transportowa z rzeczami powoda została rozplombowana w obecności powoda, a rzeczy znajdujące się w niej szczegółowo opisane w karcie po stronie rzeczy prywatnych. W tym samym dniu powód dobrowolnie wyraził chęć potwierdzenia przyjęcia wydanych w dniu 4 kwietnia 2017 roku rzeczy skarbowych i zdeponowanych w magazynie. Nie zgłaszał uwag w tym zakresie.

Dowody: notatka służbowa P. P. z dnia 2 czerwca 2017 r.

i 6 czerwca 2017 r, atestat pobranych przedmiotów nr 692/17 z dnia 3 i 4 kwietnia 2017 r., atestat nr 692/17 **k.54-58**

W trakcie kontroli, przeprowadzonej przez funkcjonariuszy Aresztu Śledczego w P., powód odmówił podpisania karty depozytowej w zakresie wydanych rzeczy higieny osobistej, do spania oraz spożywania posiłków w magazynie depozytowym. Powodowi została przedstawiona procedura zdeponowania niektórych z jego rzeczy, tj. lusterka, obcinaczy do paznokci, pilnika, nici, spinaczy, koperty bąbelkowej, kleju oraz taśmy klejącej. Powód nie zgłaszał uwag w tym zakresie.

Dowody: notatka służbowa T. D. z dnia 22 maja 2017 r., notatka służbowa S. R. z dnia 31 maja 2017 r. **k.59,60**

Powód przebywał w celi o stałym monitorowaniu w związku z zakwalifikowaniem do osadzonych stwarzających poważne zagrożenie społeczne dla bezpieczeństwa zakładu. Powód zgodnie z regulacją znajdującą się w art. 88 b §1 pkt 5 k.k.w., jest poddawany kontroli osobistej przy każdorazowym wyjściu i powrocie do celi. Natomiast w związku z realizacją czynności służbowych wynikających z porządku wewnętrznego, czy też innych czynności z udziałem skazanego, kontrola jest realizowana, np. w dniu 26 kwietnia 2017 roku powód udał się na czynności procesowe oraz wyszedł na spacer – kontrola osobista realizowana była czterokrotnie. Ponadto, wobec powoda są realizowane szczegółowe zalecenia profilaktyczne wynikające z karty niebezpiecznego, które były w początkowej fazie osadzenia elementem profilaktyki w zakresie ochrony osobistej funkcjonariuszy pełniących służbę w kontakcie z powodem (stosownie do § 97 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie sposobu ochrony jednostek organizacyjnych Służby Więziennej).

Dowody : notatka służbowa I. B. z dnia 19 lipca 2016 r. **k.61**, notatka służbowa Ł. K. (1) z dnia 18 lipca 2017 r. **k.62**, notatka służbowa M. L. z dnia 18 lipca 2017 r. **k.63**, notatka służbowa R. W. z dnia 19 lipca 2016 r. **k.64**

Wobec powoda stosowano kaski ochronne z przyłbicą, co było podyktowane tym, że powód jest osobą skrajnie niebezpieczną. W dniu 12 kwietnia 2016 roku uderzył funkcjonariusza Aresztu Śledczego W. - M. łokciem w twarz oraz opluł. Zarówno kontrole osobiste, jak i kontrole celi mieszkalnej powoda realizowane są codziennie zgodnie z § 95 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie sposobu ochrony jednostek organizacyjnych Służby Więziennej. Funkcjonariusze dokonują kontroli w taki sposób, by w minimalnym stopniu, niezbędnym do przeprowadzenia kontroli, naruszyć ich układ i porządek.

Dowody : notatka służbowa I. B. z dnia 19 lipca 2016 r., notatka służbowa Ł. K. (1) z dnia 18 lipca 2017 r., notatka służbowa M. L. z dnia 18 lipca 2017 r., notatka służbowa R. W. z dnia 19 lipca 2016 r., pismo Okręgowego Inspektoratu Służby Więziennej w Ł. z dnia 13 czerwca 2017 r. **k.61-66**

Wszystkie osoby pozbawione wolności, które kierowane są do Aresztu Śledczego w P., jak również transportowane do innej jednostki poddawane są każdorazowo kontroli osobistej, kontroli podlegają również rzeczy posiadane przez osadzonych. Kontrola taka odbywa się w odosobnionym miejscu w obecności co najmniej dwóch funkcjonariuszy. Wszystkie rzeczy osadzonych, w tym również dokumentacja, poddawana jest kontroli przy pomocy urządzenia skanującego, a także bezpośrednio przez funkcjonariusza. Odbywa się to na zasadzie układania przedmiotów na taśmie transmisyjnej, która wprowadza przedmiot pod lampy naświetlające. Ponadto, wszystkie rzeczy należące do osadzonych podlegają sprawdzeniu przez funkcjonariusza działu kwatermistrzowskiego celem wpisania do karty magazynowej. Sposób kontroli dokumentacji ma na celu ujawnienie ewentualnych przedmiotów niedozwolonych, jak również prób przemytu różnego rodzaju substancji mających wpływ na bezpieczeństwo w jednostce.

Dowód : notatka służbowa R. O. z dnia 5 czerwca 2017 r. **k.52-53**

Powód nie zgłaszał żadnych uwag w kwestii sposobu odnoszenia się do niego funkcjonariuszy Aresztu Śledczego, ani w kwestii awarii ogrzewania oraz niskiej temperatury w celi mieszkalnej.

Dowody : notatka służbowa Ł. K. (2) z dnia 18 lipca 2017 r., notatka służbowa M. L. z dnia 18 lipca 2017 r. **k.62,63**

Powód zachowywał się wulgarnie i arogancko w stosunku do funkcjonariuszy. Funkcjonariusze Aresztu Śledczego zachowywali się zaś w kontaktach z powodem w sposób kulturalny i zgodny z przepisami powszechnie obowiązującego prawa.

Dowody: wniosek o wymierzenie kary dyscyplinarnej z dnia 1 maja 2017 r., notatka służbowa I. B. z dnia 19 lipca 2016 r., notatka służbowa Ł. K. (1) z dnia 18 lipca 2017 r., notatka służbowa M. L.

z dnia 18 lipca 2017 r., notatka służbowa R. W. z dnia 19 lipca 2016 r. **k.61-64,**

Powód podnosił okoliczność niskiej temperatury w celi mieszkalnej. Decyzję o przerwaniu lub rozpoczęciu ogrzewania każdorazowo podejmuje Dyrektor jednostki. Decyzja taka jest poparta prognozą pogody oraz wysokością temperatur wewnątrznych utrzymujących się w pomieszczeniach. W Areszcie Śledczym w P. temperatura pomieszczeń w sezonie grzewczym utrzymywana jest na poziomie + 20 °C. Zakończenie sezonu grzewczego nastąpiło w dniu 10 maja 2017 roku. Do tego dnia instalacja w celi, w której przebywał powód, była sprawna.

Dowody : notatka służbowa M. K. z dnia 18 lipca 2017 r., notatka służbowa I. B. z dnia 19 lipca 2016 r., notatka służbowa M. L. z dnia 18 lipca 2017 r. **k.61 , k.63, k.69**

Powód podnosił także okoliczność ograniczeń możliwości rozmów telefonicznych z bliskimi. Rozmowy te realizowane są zgodnie z porządkiem wewnętrznym (na podstawie §24 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie regulaminu organizacyjno - porządkowego wykonywania kary pozbawienia wolności). Rozmowy telefoniczne realizowane są w sposób prawidłowy. Czas rozmowy jest liczony dopiero po doprowadzeniu skazanego do aparatu samoinkasującego i zdjęciu mu kajdanek. Faktyczny czas korzystania przez skazanego z aparatu samoinkasującego wynosi 5 minut. Powód nie zgłaszał uwag w tym zakresie.

Dowód: notatka służbowa I. B. z dnia 19 lipca 2016 r., notatka służbowa Ł. K. (1) z dnia 18 lipca 2017 r., notatka służbowa M. L. z dnia 18 lipca 2017 r., notatka służbowa R. W. z dnia 19 lipca 2016 r. **k.61,62,63,64**

Funkcjonariusze Aresztu Śledczego w P. umożliwiają powodowi widzenia się ze znajomymi oraz z rodziną. Dyrektor Aresztu Śledczego nie wyraził zgody na dodatkowe widzenie, ponieważ osadzony nie uzasadnił swojej prośby warunkami rodzinnymi lub osobistymi. Powód złożył skargę na wyżej wymienioną decyzję Dyrektora.

Dowód: prośba powoda z dnia 9 maja 2017 r., notatka służbowa W. G. z dnia 24 maja 2017 r., przeglądarka widzeń - wydruk listy, skarga z dnia 11 maja 2017r. **k.70-74**

Powód zarzuca cenzurowanie jego korespondencji urzędowej oraz utrudnienia jej wysyłania. Postępowanie z korespondencją skazanego jest realizowane zgodnie z § 5 zarządzenia nr 152/17 Dyrektora Aresztu Śledczego w P. w sprawie przyjmowania i wydawania korespondencji osadzonych. Oddziałowy przyjmuje korespondencję urzędową od osadzonego, wydaje nadawcy pisemne potwierdzenie odbioru oraz odnotowuje na kopercie datę odbioru, a następnie przekazuje korespondencję innym pionom służb celem nadania dalszego toku postępowania w zakresie procedury postępowania z korespondencją osadzonego.

Dowód: notatka służbowa R. W. z dnia 19 lipca 2016 r., **k.64,** notatka służbowa P. K. z dnia 7 czerwca 2017 r. **k.75,** skarga powoda z dnia 10 kwietnia 2017 r. **k 77,** notatka służbowa A. K. z dnia 19 maja 2017 r. wraz z kserokopią dziennika korespondencji urzędowej **k.78-80**

Skarga powoda z dnia 31 maja 2017 roku, dotycząca utrudniania wysyłania mu korespondencji, została uznana za bezzasadną. Powód posiadał bowiem środki pieniężne, pozwalające na zakup znaczków pocztowych we własnym zakresie.

Dowody: skarga powoda z dnia 31 maja 2017 r., odpowiedź na skargę, sprawozdanie z postępowania wyjaśniającego przeprowadzonego w sprawie skargi osadzonego O. L. s. J. dotyczącej odmowy wysłania korespondencji w Areszcie Śledczym w P., notatka służbowa E. B. z dnia 16 czerwca 2017 r., część III do karty depozytowej nr (...), pismo

Dyrektora Okręgowego Służby Więziennej w Ł. z dnia 13 czerwca 2017 r., odpowiedź Okręgowego Inspektoratu Służby Więziennej w Ł. na skargę powoda z dnia 10 kwietnia 2017 r. **k.81,82,83,84,85,87**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów.

Sąd uznał za niewiarygodne zeznania powoda w zakresie w jakim zeznał, że jest „nękany” podczas odbywania kary pozbawienia wolności. Niewiarygodne są zeznania powoda jakoby nie zostały zachowane warunki sanitarne w Areszcie Śledczym, a mianowicie ubiór, który mu wydano, a także koce, materace, prześcieradła nie nadawały się do użytku „były brudne, porwane”, cela, która została mu przydzielona do odbywania kary pozbawienia wolności nie była w sposób właściwy ogrzewana, panowała w niej niska temperatura. Niewiarygodne są także zeznania powoda jakoby był nękany pomimo tego, że w jego ocenie został skazany za niewinność. W jego ocenie nękanie to polega na tym, że wkraczają do celi funkcjonariusze policji i jest rozbierany do naga, ma zakładane kajdany na ręce i nogi, jest przeszukiwany, ma utrudnione widzenia z rodziną i rodzina musi czekać na widzenia trzy, cztery godziny, odmówiono też widzenia jego koleżance, nie zostają wysyłane wszystkie jego listy, które są cenzurowane. Dowódcy zmian często ubliżają powodowi przy apelach, zachowują się agresywnie, wyłączają dopływ energii elektrycznej i dopływ ciepłej wody.

Sąd w świetle zebranego materiału dowodowego i okoliczności faktycznych sprawy oddalił wnioski dowodowe powoda, uznając, iż w świetle zgromadzonych już dowodów, powództwo jest bezzasadne.

Sąd zważył, co następuje:

Podstawę prawną żądania powoda stanowią: **art. 417 k.c. w zw. z art. 444 § 1 k.c. i 445 § 1 k.c.**

Zgodnie z powołanym przepisem, za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego lub inna osoba prawna wykonująca tę władzę z mocy prawa.

Z powyższego wynika, że przesłankami odpowiedzialności z art. 417 k.c. jest szkoda wyrządzona przy niezgodnym z prawem wykonywaniu czynności z zakresu władzy publicznej oraz normalny związek przyczynowy pomiędzy tymi zdarzeniami.

Pojęcie "szkody" nie zostało zdefiniowane. Na podstawie reguł języka potocznego, a także niektórych przepisów przyjmuje się, że określenie to odnosi się do wszelkich uszczerbków w dobrach lub interesach prawnie chronionych, których poszkodowany doznał wbrew swej woli. To zastrzeżenie pozwala odróżnić szkody od uszczerbków, które nastąpiły na mocy decyzji samego zainteresowanego podmiotu (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 22.02.2006 r. III CZP 8/06 OSNC 2006/7-8/123).

Przez "działanie lub zaniechanie niezgodne z prawem" należy rozumieć niezgodność z konstytucyjnie rozumianymi źródłami prawa, czyli Konstytucją ustawami, ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi oraz rozporządzeniami, a ciężar wykazania tej niezgodności spoczywa na poszkodowanym (por. wyrok SN z 02.10.2007 r. II CSK 269/07 LEX nr 315849).

Związek przyczynowy jest kategorią obiektywną i należy go pojmować jako obiektywne powiązane ze sobą zjawiska nazwanego "przyczyną" ze zjawiskiem określonym jako "skutek". Ustawodawca wprowadzając w art. 361 § 1 k.c. dla potrzeb odpowiedzialności cywilnej ograniczenie odpowiedzialności tylko za normalne (typowe, występujące zazwyczaj) następstwa działania lub zaniechania, z których szkoda wynikła, nie wprowadza pojęcia związku przyczynowego w rozumieniu prawnym, odmiennego od istniejącego w rzeczywistości. Ogranicza tylko odpowiedzialność do wskazanych w przepisie normalnych (adekwatnych) następstw. Istnienie związku przyczynowego jako zjawiska obiektywnego jest determinowane określonymi okolicznościami faktycznymi konkretnej sprawy i dlatego istnienie związku przyczynowego bada się w okolicznościach faktycznych określonej sprawy (por. wyrok SN z 08.12.2005 r. III CK 298/05 LEX nr 172174).

W myśl przepisów kodeksu cywilnego (art.444k.c. i 445 k.c.) zadośćuczynienie pieniężne może być przyznane poszkodowanemu m.in. w wypadku uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia (art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 k.c.).

W praktyce spowodowanie uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia jest najczęstszą podstawą żądania zadośćuczynienia za krzywdę. Chodzi tu o krzywdę ujmowaną jako cierpienie fizyczne (ból i inne dolegliwości), cierpienia psychiczne (ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała albo rozstroju zdrowia w postaci np. zeszpecenia, niemożności uprawiania działalności artystycznej, naukowej, wyłączenia z normalnego życia itp.).

Należy także mieć na uwadze **art.23 k.c.** w którym zawarta jest ogólna zasada, iż dobra osobiste wymienione w nim przykładowo pozostają pod ochroną prawa cywilnego.

Dochodzenie zadośćuczynienia wymaga wykazania przez powoda naruszenia lub zagrożenia dobra osobistego – **art.24 ust.1 k.c.** W ocenie pozwanego brak jest podstaw do przyjęcia, iż doszło do naruszenia lub zagrożenia jakiegokolwiek dobra osobistego powoda . (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2002 roku VCKN 1095/00 ,OSNC 2003/11/153)

Należy podnieść, iż o naruszeniu dobra osobistego w pojęciu **art.23 i 24 k.c.** można mówić gdy uszczuplenie dobra ma charakter bezprawny.

Przesłanka bezprawności jest konieczna do udzielenia powodowi ochrony. Działaniem bezprawnym jest działanie sprzeczne z normami prawa lub zasadami współżycia społecznego . (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 czerwca 2003 roku I CKN 480/1)

Odnosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy Sąd uznał, iż powód nie wykazał przesłanek odpowiedzialności pozwanego Skarbu Państwa Aresztu Śledczego w P..

Powód nie wykazał istnienia szkody, normalnego związku przyczynowego pomiędzy działaniem (zaniechaniem działania) funkcjonariuszy pozwanego Aresztu Śledczego , a szkodą przez niego poniesioną .

Podkreślić należy, iż powód nie wykazał na czym miałyby polegać doznana przez niego szkoda.

Należy stwierdzić, że same twierdzenia powoda nie są wystarczające do wykazania odpowiedzialności pozwanego. Za takim stanowiskiem pozwanego przemawia wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22.11.2001 r. sygn. akt I PKN 660/00. Sąd stwierdził, że: „Samo twierdzenie strony pozwanej nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności (art 227 kpc) powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą (art 232 kpc i art. 6 kc w zw. z art 300 kp). {...}” - Wokanda 2002/7-8/44.

Rozpoznając sprawę w przedmiocie ochrony dóbr osobistych Sąd powinien w pierwszej kolejności ustalić czy doszło do naruszenia dobra osobistego, a dopiero w przypadku pozytywnej odpowiedzi ustalić, czy działanie pozwanego było bezprawne. Dowód, że dobro osobiste zostało zagrożone lub naruszone, ciąży na osobie poszukującej ochrony prawnej na podstawie art. 24 k.c. Natomiast na tym, kto podjął działanie zagrażające dobru osobistemu innej osoby lub naruszające to dobro, spoczywa ciężar dowodu, że nie było ono bezprawne - tak: Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 czerwca 2004 r., V CK 609/03, LEX nr 109404.

W celu zgodnego z prawem wykonywania kary pozbawienia wolności, w szczególności przestrzeganiem praw osadzonych w zakresie warunków socjalno-bytowych (art. 102 k.k.w.), jest sprawowany przez Sąd penitencjarny lub sędzię penitencjarnego nadzór penitencjarny w trybie przepisów k.k.w.

Sąd cywilny nie może zatem badać legalności czy prawidłowości wykonywania kary pozbawienia wolności. Takie uprawnienia przysługują sądowi penitencjarnemu. Powód nie wykazał aby składał jakiegokolwiek skargi i zażalenia do sądu penitencjarnego, w szczególności takie które mogłyby być rozpoznane w trybie art. 7 k.k.w. oraz art. 34 k.k.w.

Stan faktyczny niniejszej sprawy nie pozwala na stwierdzenie, że odbywanie przez powoda kary pozbawienia wolności miało miejsce w warunkach naruszających prawa człowieka, a w szczególności jego godność i zasady humanitarnego traktowania. Jest także oczywiste, że działaniom organów postępowania wykonawczego (w rozumieniu k.k.w.) podejmowanym w stosunku do powoda nie towarzyszył zamiar poniżenia i upokorzenia.

Zgodnie z art. 24 § 1 k.c. in fine ten czyjego dobro osobiste zostało naruszone może na zasadach przewidzianych w kodeksie żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny. Na zasadach określonych w kodeksie tj. w art. 6 k.c. (cyt.: „Ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. ”.) i (art. 232 k.p.c. zd. 1 - cyt. „Strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne”) oznacza, że w zakresie ochrony majątkowej ciężar dowodu wykazania przesłanek odpowiedzialności spoczywa na powodzie czego powód nie uczynił .

Wobec tego, iż brak jest jakiegokolwiek podstaw faktycznych i prawnych do uznania, że powód doznał szkody, za którą odpowiedzialność ponosi Skarb Państwa Areszt Śledczy w P. sąd oddalił powództwo jako niezasadne w świetle art. 417 § 1 kc.

Na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd nie obciążył powoda obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na rzecz pozwanego według norm prawem przepisanych .